

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและภูมิหลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร

*เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษามาตรา 22 (กระทรวงศึกษาธิการ 2542 : 12) กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาของไทยเท่าที่ผ่านมาโดยเฉพาในระดับอุดมศึกษามีได้บรรลุตามเป้าหมายนี้ ดังที่เห็นได้จากสาระสำคัญในหัวข้อ “ระบบอุดมศึกษาไทยยังมีจุดอ่อนที่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุง” ของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (ทบวงมหาวิทยาลัย 2540 : 5) หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษายังไม่พร้อมที่จะพัฒนาคนให้มีคุณสมบัติเข้ากับยุคใหม่ เน้นเรื่องความจำมากกว่าการวิเคราะห์แยกแยะหาเหตุผล และมิได้สอนผู้เรียนให้รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ การสอนในเชิงทักษะ เช่น การใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งชั้นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยของไทย พบว่า การรับรู้ของนักศึกษาและผู้สอนมีความแตกต่างกันในเรื่องเนื้อหาวิชาที่สอน วิธีการสอนและปัญหาในการเรียนของนักศึกษา (Pimporn Chandee 1996 : 32)

ในอดีตมักจะมีคำถามกันอยู่เสมอว่า “วิธีใดเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ดีที่สุด” แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ให้ความสำคัญต่อผู้เรียนและปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ กลวิธีการเรียนรู้ (learning strategies) รวมทั้งภูมิหลังทางสังคม (social background) ของผู้เรียนด้วย ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมักตั้งคำถามว่า “ผู้เรียนของเราจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีที่สุดได้อย่างไร และปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเขา” เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ความสำคัญได้เปลี่ยนไปจากการเน้นที่บทบาทของครูไปยังตัวผู้เรียนและด้วยความจริงข้อนี้ทำให้ครูผู้สอนและนักพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ตระหนักว่า ผู้เรียนเป็นปัจเจกบุคคลซึ่งมีเจตคติ แรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ และภูมิหลังทางสังคมที่แตกต่างกัน และองค์ประกอบเหล่านี้ต่างมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษด้วย (Buestall 1978 ; Brown 1994)

เจตคติเป็นปัจจัยด้านจิตวิทยาที่สำคัญประการแรกที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียนอาจนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าบังคับให้ผู้เรียนทำแบบ

ฝึกหัดหรือท่องจำหลาย ๆ ครั้ง ผลการวิจัยส่วนใหญ่ต่างแสดงให้เห็นว่า ถ้าหากผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อภาษา และกลุ่มผู้ใช้ภาษานั้น ๆ คุณสมบัติดังกล่าวจะมีอิทธิพลในทางบวกต่อการสร้างแรงจูงใจของผู้เรียน แลมเบิร์ตและคณะ (Lambert et al 1972) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส และพบว่า เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษาและวัฒนธรรมของชาวฝรั่งเศส และพบว่า เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อภาษาและวัฒนธรรมของชาวฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศส

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเช่นกัน งานวิจัยต่าง ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้สนับสนุนข้อเท็จจริงที่ว่าผู้เรียนภาษาจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนรู้และมีความพยายามที่จะบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของการเรียนรู้ (Brown 1994 ; Tremblay and Gardner 1995) การทดสอบทางด้านจิตวิทยาได้แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีความวิตกกังวลสูงมากขณะที่เรียนและฝึกฝนการใช้ภาษาในห้องเรียน ความวิตกกังวลดังกล่าวนำไปสู่การต่อต้านการเรียนรู้หรือทำให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้รับการสอนแต่เพียงอย่างเดียว ลักษณะทั้งสองประการของผู้เรียนทำให้เกิดผลลบต่อการเรียนภาษา ถ้าหากครูสามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีความสบายใจ ไม่เครียด และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยผ่อนคลายความวิตกกังวลในเรื่องความยากของการเรียนภาษาได้ก็จะเป็นวิธีการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาให้แก่ผู้เรียน

มีการค้นพบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า การเรียนรู้ภาษาไม่จำเป็นต้องดำเนินไปอย่างมีระบบ (Snarski 1997) ถึงแม้ว่าข้อมูลต่าง ๆ จะถูกกักเก็บไว้อย่างเป็นระบบ แต่กระบวนการที่ใช้ในการเชื่อมโยงข้อมูลเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องเป็นระบบเสมอไป ผู้เรียนแต่ละคนจะมีวิธีการเรียนรู้ (learning strategies) ที่ตนชอบและนำเอาวิธีการเรียน

รู้แบบต่าง ๆ มาใช้ผสมผสานกันในการเรียนภาษา ไม่ว่าจะเป็นการดู การฟัง การสัมผัส หรือ การใช้กริยาท่าทาง เป็นต้น โจน รูบิน (Joan Rubin 1977) นักภาษาศาสตร์เชิงสังคมได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนภาษา ซึ่งศึกษาอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย และฮาวาย พบว่า วิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ช่วยส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนภาษา ได้แก่ การใช้บริบทของสิ่งที่ฟังหรืออ่านมาช่วยในการเดา หรือตีความ การใช้ภาษาท่าทางการใช้วิธีสะกดคำ หรือวาดรูป ถ้าผู้ฟังไม่เข้าใจสิ่งที่ตนพูด การเรียนรู้จากข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา หรือสนใจความหมายและตระหนักว่า การรู้ไวยากรณ์อย่างเดียวนั้นไม่พอในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ ผลการวิจัยของเพอร์พูรา (Purpura 1997) ได้สนับสนุนให้ครูสอนภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาแบบต่าง ๆ เนื่องจากวิธีการเหล่านี้สามารถเพิ่มพูนศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน และฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักใช้วิธีการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งยังเป็นวิธีการหนึ่งที่มีอิทธิพลในการสร้างแรงจูงใจของผู้เรียนอีกด้วย (Neiderhauser 1997 : 10-11)

องค์ประกอบสุดท้ายที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือ ภูมิหลังทางสังคมของเรียน ซึ่งหมายถึง สภาพสังคมและสภาวะแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน ที่เป็นผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษภายนอกชั้นเรียน การมีอุปกรณ์ช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการสนับสนุนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองของผู้เรียน องค์ประกอบทางสังคม คือ แหล่งบันดาลแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งได้แก่ สังคมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่และผู้คนรอบ ๆ ตัวเขา เช่น บิดา มารดา / ผู้ปกครอง สมาชิกในครอบครัว เพื่อนฝูง และแหล่งข่าวสารที่ช่วยในการเรียนภาษา นอกจากนี้ สเตเวนส์ (Stevens 1977 : 197-180) กล่าวว่า ภูมิหลังทางสังคมมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของสาธารณชนที่จะเรียนภาษาในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง

ซึ่งเกิดจากแรงจูงใจ และการแพร่หลายของภาษาที่เข้าไปชุมชนนั้น ๆ

เป็นที่เห็นได้ชัดว่า บทบาทของครูในปัจจุบันมิได้เป็นดังเช่นที่เคยเป็นในสมัยก่อนในปัจจุบัน นักวิจัยกำลังศึกษาปัจจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและปัจจัยทางด้านสังคมที่มีภาษาสำคัญต่อการเรียนภาษาของผู้เรียน ดังนั้น การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านจิตวิทยา และภูมิหลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านจิตวิทยา และภูมิหลังทางสังคมระหว่างผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำทางการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีการวิจัยและผลการวิจัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร 8 แห่ง ซึ่งได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 410 คน ได้รับการคัดเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยและได้มีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนภาษาอังกฤษ และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยพิจารณาจากเกรดที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ให้นักศึกษาที่ได้เกรดวิชาอังกฤษสูงกว่าเกรด C+ ขึ้นไป เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนภาษาอังกฤษ และให้นักศึกษาที่ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษเกรด C หรือต่ำกว่า เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำทางการเรียนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ และวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ) และ

ภูมิหลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ข้อมูลซึ่งได้จากการตอบสอบถามของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนำมารวบรวมและวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีเจตคติ และแรงจูงใจเชิงบูรณาการต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ ปานกลาง แต่มีแรงจูงใจเชิงเครื่องมืออยู่ในระดับมาก ในส่วนของวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักศึกษานำเอาวิธีการใช้ความรู้ความคิดเพื่อให้เข้าใจภาษา และวิธีการควบคุมการเรียนรู้ และตรวจสอบการใช้ภาษามาปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง สำหรับภูมิหลังทางสังคม นักศึกษาฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษภายนอกชั้นเรียนและได้รับการสนับสนุนจากบิดามารดาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน แสดงให้เห็นว่า เจตคติ แรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และภูมิหลังทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังพบว่า เจตคติมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าแรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่าแรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และภูมิหลังทางสังคม ที่ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปรากฏในตารางที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร กับค่าเฉลี่ยของเจตคติ แรง- จูงใจ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และภูมิหลังทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อความ	เกรตเฉลี่ย	เจตคติ	แรงจูงใจ	วิธีการเรียนรู้	ภูมิหลังทางสังคม
เกรตเฉลี่ย	1.00	.3652 P = .000	.3215 P = .000	.2624 P = .000	.116 P = .000
เจตคติ		1.00	.5036 P = .000	.5204 P = .000	.3403 P = .000
แรงจูงใจ			1.00	.6800 P = .000	.5212 P = .000
วิธีการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ				1.00	.5371 P = .000
ภูมิหลังทางสังคม					1.00

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเจตคติ แรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และภูมิหลังทางสังคมระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อความ	กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำทาง การเรียนภาษาอังกฤษ			กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทาง การเรียน ภาษาอังกฤษ			ค่าสถิติ			
	N	$\bar{X}$	S.D	N	$\bar{X}$	S.D	F-test	F-Prob	t-test	t-Value
เจตคติ	88	3.12	.45	88	3.66	.73	1.03	.310	-5.84	0.000
แรงจูงใจ	88	3.13	3.46	88	3.46	.45	2.79	.096	-5.17	0.000
วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	88	3.02	.46	88	3.34	.53	0.83	.363	-4.34	0.000
ภูมิหลังทางสังคม	88	2.37	.57	88	2.59	.76	8.16	.005	-2.11	0.036

อภิปรายผลการวิจัย

เมื่อพิจารณารายละเอียดของปัจจัยด้านเจตคติ และแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษารับรู้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์มากทั้งในด้านการศึกษาและอาชีพ การงาน ดังนั้น หลักสูตรภาษาอังกฤษจะต้องเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝน ทักษะและเพิ่มพูนความรู้เพื่อออกไปประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อในระดับสูงหลังจากจบการศึกษา การศึกษาปัจจัยด้านจิตวิทยาในส่วนของแรงจูงใจของผู้เรียนว่าผู้เรียนสนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษด้วยวัตถุประสงค์ใดก็จะทำให้ครูเกิดแนวความคิดเกี่ยวกับ

การจัดการเรียนการสอน ซึ่งสามารถจูงใจให้ผู้เรียนสนใจ บทเรียนทำให้การเรียนในชั้นเรียนน่าสนใจและสนุกสนาน แต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในวัตถุประสงค์ต่าง ๆ อย่างมีความหมายแสดงว่า การเรียนรู้นั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนด้วย

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่านักศึกษาได้รับการฝึกฝนการใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ส่วนใหญ่มีลักษณะตายตัว มีข้อกำหนดวิชาบังคับ วิชาที่ต้องเรียนก่อน และต่อเนื่องมีมาก หลักสูตรเน้นเนื้อหาสาระ

มากจนไม่มีเวลาเหลือให้ผู้เรียนได้คิด การค้นคว้าแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ด้วยตนเองมีน้อยมาก เนื่องจากผู้เรียนมุ่งแต่ท่องจำเพื่อให้สอบผ่าน (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2543 : 2) ถ้าหากเราต้องการให้บัณฑิตของเราเป็นผู้ที่สามารถคิดได้อย่างอิสระได้ตอบปัญหาได้อย่างคล่องแคล่ว กระบวนการศึกษาแม้แต่การสอนภาษาอังกฤษจะต้องมีการนำเอาวิธีการใช้ความคิดและการแก้ปัญหาพร้อม ๆ กับเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนมากกว่าดูดซับความรู้แต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้น ครูจึงควรให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ในห้องเรียนอย่างจริงจัง นั่นคือการลดการพูดหรือบรรยายของครู (teacher talking time) และเพิ่มการพูดของผู้เรียนให้มากขึ้น (student talking time)

ในส่วนของการศึกษาเกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนภาษาอังกฤษจากบิดามารดา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การที่บิดามารดากวดขันติดตามการเล่าเรียน รับฟังปัญหา และให้การสนับสนุนการเล่าเรียนของนักศึกษาสามารถสร้างแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ประการหนึ่ง อย่างไรก็ตามนักศึกษาฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยของไทยไม่ค่อยได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ (informal learning environment) มากนัก โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้ผู้เรียนขาดการใฝ่รู้ การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อการมีวิสัยทัศน์

ความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ข่าวสารสามารถเลือกรับ เลือกปฏิเสธ และอธิบายว่าจะหาประโยชน์อย่างไรจากข้อมูลข่าวสารได้

ผลการวิจัยยังพบว่า เจตคติ แรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และภูมิหลังทางสังคมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจตคติเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้เรียนสามารถรับรู้สถานการณ์การเรียนรู้ภาษาของตนเองได้อย่างไร และแรงจูงใจเกิดจากเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาด้วย ผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจะพบว่า การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สนุกสนานเพลิดเพลินเนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ด้านโครงสร้างศัพท์ ไวยากรณ์ และเห็นว่าเป็นการทำทนายที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับผู้คนที่พูดภาษาอังกฤษ อันเป็นผลให้เกิดแรงจูงใจในการคิดหาวิธีการเรียนรู้ภาษาเพื่อที่จะเอาชนะอุปสรรคปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ การเปรียบเทียบปัจจัยด้านเจตคติ แรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และภูมิหลังทางสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผลเป็นไปในทางเดียวกันกับการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านจิตวิทยาและภูมิหลังทางสังคม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นผู้ที่มีเจตคติ แรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และภูมิหลังทางสังคมที่ดีกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำทางการเรียนภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว
- Brown, H.D. (1994). **Teaching by Principles : An Interactive Approach to Language Pedagogy.**
New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Burstall, C. (1978). "Factorc affecting foreign language learning : a consideration for some recent
research findings." In V. Kinsella (ed.) **Language Teaching and Linguistics : Surveys.**
London : Cambridge University Press.
- Chandee, Pimporn. (1996) **An Assessment of Theoretical and Pedagogic Issue Involved in the
Design and Evaluation of English Language Teaching Programs for Thai University Students.**
paper from an international conference, "English is an Asian Language : the Thai Context."
8-9 August, Thailand.
- Krashem, Stephen D. (1986). **Second Language Acquisition and Second Language Learning.**
Oxford : Pergamon Press.
- Lambert, W.E., Robert C. Gardner, H.C. Barik, & K. Tunstall. "Attitudinal and Congnitive Aspects
of Intensive Study of a Second Language." **Journal of Abnormal and Social Psychology** 66
(1963) : 358-68.
- Niederhauser, J.S. (January 1997). "Motivating Learners at South Korean Universities." **English
Teaching Forum.** 35(1) : 8-11.
- Purpura, J.E. (June 1997). "An Analysis of the Relationships Between Test Takers' Cognitive and
Metacognitive Strategy Use and Second Language Test Performance. **Language Learning.**
- Rubin, Joan. (1979). "What the Good Language Learner Can Teach Us." In **Sociolinguistic Aspects
of Language Learning and Teaching, J.B. Pride (ed.).** London : Oxford University Press.
- Snarski, Maria. (October 1997). "Lessons from Language for Mainsteram Lecturers." **English
Teaching Forum.** 35(4) : 53-4.
- Stevens, Peter. (January 1974). "Some Basic Principles of Teacher Training." **English Language
Teaching.** 29 : 19-27.